

Kunstkring Krant

KUNSTKRING BRUMMEN

2023 februari nr 72

Afscheid

De jubileumcommissie van 20 jaar Kunstkring Brummen e.o

Van de voorzitter

In de Kunstkring Krant Nr 51 van maart 2016 schreef ik voor het eerst een eerste "Van de voorzitter". Sindsdien zijn het er 22 geworden. Die eerste keer ging het over zorgen over het voortbestaan van het (Even) Museum en over de samenwerking met de Jeugdkunstkring; we gingen alvast nadenken over het derde lustrum in 2017. Het (Even) Museum was inderdaad voor "even" en heet nu Blokker. Maar we hebben Plein 5. De Jeugdkunstkring was toch iets te ambitieus, samenwerking met scholen loopt vast op drukke lesprogramma's. Nu kijken we terug op een zeer geslaagd vierde lustrum.

En ik kijk terug op zes jaar voorzitterschap waarin veel is gebeurd, vooral veel fijne en leuke dingen. Ja, bezig zijn met kunst en kunstenaars is gewoon fijn. Ik heb het met plezier gedaan en ik kijk terug op een aantal plezierige ervaringen. Dingen zijn veranderd, verdwenen en nieuw gekomen. Dat is maar goed ook. Een vereniging is geen statisch ding. Er moet verandering, leven zijn. Anders is er geen recht van bestaan., maar gelukkig is de Kunstkring springlevend. Kijk maar naar het activiteitenlijstje.

Genoeg over toen, op naar straks.

Allereerst ben ik natuur buitengewoon benieuwd naar hoe het gaat met mijn opvolging. Want een opvolger komt er. Het kan toch immers niet zo zijn dat er uit een groep van 47 (zevenenveertig) mensen niemand is die de uitdaging het stokje over wil nemen. Want, laten we eerlijk zijn, lid zijn van een vereniging is meer dan alleen maar gebruik maken van wat er geboden wordt. Het gaat ook over investeren in de vereniging want alleen als je bereid bent je in te zetten, haal je het volle profijt uit je lidmaatschap.

Een voorzitter zit niet alleen in het bestuur. Eerlijk gezegd is het volgens mij het makkelijkste "baantje". Het echte werk hebben de andere leden van het bestuur gedaan. Ik, en met mij alle leden van de Kunstkring, zijn hen heel veel dank verschuldigd. Zonder wie dan ook tekort te willen doen, wil ik in het bijzonder Irene van der Horst en Ans van Breda bedanken voor hun buitengewoon grote inzet. En ik ben er zeker van dat de Kunstkring door zal gaan met het organiseren van aantrekkelijke activiteiten. Vanaf de Algemene Ledenvergadering (16 februari in Concordia) zal ik met plezier deelnemen aan die activiteiten van

"mijn" Kunstkring doen. Maar dan als gewoon lid. Ik wens de Kunstkring Brummen e.o. nog heel veel goede en creatieve jaren.

Jim van Iterson

Van de redactie

Graag zouden we van de Kunstkringkrant een blad maken wat verbindt en inspireert. Nu is het vaak een verslag van wat de afgelopen periode gebeurt is. Graag zouden we ook vooruit willen kijken in de krant. Daarbij is de input van leden essentieel. Bijvoorbeeld:

- Een expositie die je iedereen aanraadt
 - Een expo waaraan je zelf meedoet
 - Een techniek of iets, die je zou willen leren van iemand
 - Materiaal, spullen (op creatief gebied) die je zoekt, overhebt of wilt ruilen
 - Een workshop, die je geeft
 - Een gedicht dat je zelf geschreven hebt
 - Of wat je verder wilt delen met de KK leden
- We kijken uit naar jouw bijdrage.

De redactie.

Marieke en Wouter

Mag ik even voorstellen.....

Hinke Nauta.

Sinds kort is zij lid van onze Kunstkring. We hebben haar al eerder kunnen ontmoeten zoals het Kerkproject en tijdens de Open Atelierroute. Doorgaans in het gezelschap van Rob Kuulkers, jawel haar echtgenoot. Bij Hinke werkt het creatieve proces wat anders dan bij de meesten van ons. Door het lidmaatschap ontstaat bij haar de ruimte om creatief te zijn, ziet zij mogelijkheden haar creativiteit te ontdekken en te ontwikkelen. Nu werkt het ook mee dat ze met haar 65 jaar ook de tijd heeft. Dat terzijde.

Hinke heeft haar leven lang wel aandacht gehad voor kunst en creatieve uitingen. Een enkele keer heeft ze zelf iets gemaakt. Op de HAVO bijvoorbeeld heeft ze een jaar Kunstgeschiedenis gedaan, textiele werkvormen. Daarvan is een werkstuk in de huiskamer te zien. Ze vertelt over een drietal werkklappen die ze heeft gemaakt: een voor zichzelf en de andere twee voor de dochters. Ze draait er haar hand niet voor om de tuin te ontwerpen en aan te leggen bij het nieuwe huis in Brummen. Recent heeft ze een klein schilderij met acrylverf gemaakt. Het stelt drie geabstraheerde bomen voor, dat ook in de kamer hangt.

Hinke wil bij de Kunstkring ontdekken wat háár materiaal wordt, ze wil uitzoeken hoe zij haar ontwikkeling gaat aanpakken. Ligt haar interesse bij twee- of driedimensionaal werk? We zullen haar vast zien bij de workshops op de maandagmiddagen,

misschien zelfs bij het buiten schilderen. We kunnen haar ook zien als er hand- en hand-en-spandiensten voor de kunstkring verricht moeten worden. En misschien binnenkort als exposant in Plein 5 of tijdens een Open Atelierroute?

In ons gesprek komt naar voren dat ze bij voorkeur uitgaat van een globaal plan en dan al werkend invulling geeft aan dat plan. Op deze manier volgt ze haar intuïtie, kiest ze haar materiaal en combineert ze vormen en kleuren. Aldoende groeit haar werk. Als ze andersom werkt, met een duidelijk beeld van het resultaat, pakken haar inspanningen regelmatig verkeerd uit. Zo heeft ze met klei gewerkt, had duidelijk voor ogen hoe het moest worden, maar het leidde tot niets. Trots is ze op die merkklappen. Dat precieze werk, de blauwdruk die ze alleen maar hoefde te volgen.....! Trots is ze op haar doorzettingsvermogen ze tòch af te krijgen. Ik ben benieuwd naar de ambitie van Hinke. Wat wil ze bereiken op termijn? Wat ziet ze als een mijlpaal, als een succes? Haar antwoord? "Dat ik met een open en onbevengenen blik naar mijn werk kan kijken. Dat ik mijzelf dan een compliment kan geven: Goed gedaan Nauta. Dat is voor mij succes".

Magda Snijders

Mag ik aan u voorstellen...

Linda Smit .

Ze ontvangt mij in haar gezellige tuin in Eerbeek. Tijdens de laatste Open Atelierroute is Linda (62 jr) bij Rob Kuulkers en Hinke Nauta beland. Zij hebben Linda geattendeerd op onze Kunstkring. Door hun inspirerende enthousiasme heeft Linda zich spontaan aangemeld bij de Kunstkring.

Op een goed moment in haar leven heeft Linda besloten 'alleen leuke dingen te doen' en zoveel als mogelijk 'om te gaan met inspirerende mensen'. De aanmelding bij onze Kunstkring hoort in dat plan. Ze wil graag met anderen schilderen, zoals wij dat doen aan de IJssel, ook de creatieve maandagmiddagen spreken haar aan. Met name de sociale kant van die middagen trekt haar.

Tien jaar geleden, genietend van hun huis in Frankrijk, realiseerde Linda zich dat ze eigenlijk weinig om handen heeft. Ze had een punt gezet achter haar werkzaamheden en zocht naar interessante activiteiten. Via een vriendin, een hobbyschilder, en geïnspireerd door de plaatselijke kunstenaar in het Franse dorp is Linda gaan schilderen. Aanvankelijk op stenen die ze in de rivierbedding vond. Al snel daarna kocht ze een doek en schilderde spontaan het portret van een man. Het portret leek nog ook, tot Linda's verrassing en verbazing.

Daarna is ze niet meer gestopt. Ze beschildert nog steeds grote en kleine stenen. En ze schildert nu dieren en maakt portretten. In haar kamer hangt een prachtig portret van Barack Obama naast dat

van Nelson Mandela. Twee mensen die ze bewondert om hun vredelievende manier van problemen op lossen.

Linda kent drie inspirerende schilderesen: Alexandra Klimas, Nanouk Weijnen en Annabelle Lanfermeijer. Alle drie schilderen ze koeien, schapen, honden, vogels kortom dieren van het platteland.

Linda maakt doorgaans foto's van het dier dat zij wil schilderen, verdiept zich in de compositie en de lichtval, kijkt hoe haar drie inspiratiebronnen de technische problemen hebben opgelost en gaat dan aan de slag, op haar eigen manier. Soms kiest ze hout als ondergrond, een andere keer een doek. Het resultaat mag er zijn.

Ik krijg een rondleiding in de kamer en ben verrast door haar fijne en realistische schilderwerk. De achtergrond houdt ze vaak rustig zodat het onderwerp goed tot zijn recht komt. Momenteel heeft Linda vrij veel hout in huis. Dat nodigt haar uit om er 'iets ruimtelijks' van te maken. Wat weet ze nog niet, maar dat komt wel. Ook de keramiek trekt haar. Binnenkort volgt ze een workshop keramiek. Linda heeft tien jaar geleden haar creatieve ader ontdekt en ze is van plan die helemaal tot ontwikkeling te brengen.

De Kunstkring kan overigens een beroep op haar doen als er extra handen nodig zijn en bij het inrichten van een expositie. Met dat laatste heeft ze geen ervaring, maar ze wil het graag leren.

Magda Snijders

Graag stel ik aan u voor aan

José de Klepper.

Sinds kort wonen José (69jr) en haar man Job in de Achterhoek. Door verschillende keren op het huis en de kat van hun zoon in Brummen te passen, hebben ze de omgeving van Brummen leren kennen en waarderen. "We wilden dat vakantiegevoel vasthouden". Ze besluiten te verhuizen naar Brummen. Al snel vinden ze een kavel waarop ze een levensloopbestendig huis laten bouwen. In afwachting daarvan bivakkeren José en Job momenteel in een caravan in Vorden. Het interview vindt zodoende plaats in Klarenbeek.

In mijn atelier steekt José vlot van wal. Haar schilderwerk en haar keramische werk ziet ze vooral als een hobby. Een hobby die veel ontspanning biedt. Een enkele keer heeft ze een opdracht. Zo werkt ze momenteel aan een portretje van de achtjarige kleinzoon van een vriend. Ze maakt foto's, vervolgens een schets met houtskool en gaat dan aan de slag met acrylverf. Regelmatig neemt ze afstand van het werk. Door die afstand realiseert ze zich wat goed is en wat verbetering nodig heeft. Met schilderen is José rond 2000 gestart. Ze woonde toen in Leusden en ze volgde in Achterveld aquarellessen. Het aquarelleren gaf haar echter niet de gewenste voldoening. Zo is ze overgestapt op acrylverf. Na een ruime periode van experimenteren op haar zolderkamer is José rond 2018 les gaan nemen.

Werken met klei doet José nu alweer dertig jaar. Met een groepje van ongeveer 8 personen, onder

leiding van een keramist, maakt ze fijn kleiwerk. Die kleigroep, wat een vriendengroep is geworden, heeft José met pijn in het hart achter moeten laten. Als het huis klaar is, wil José zich aanmelden bij basisscholen voor de Buitenschoolse Opvang. Daar heeft ze goede ervaringen mee. Ook was ze twee dagen per week gastouder van vier kinderen. Met die kinderen maakte ze uitstapjes, kookte ze, maakte dagtochtjes en ging naar musea.

Tijdens de laatste atelierroute is José getipt op onze Kunstkring. Via de Kunstkring wil ze allerlei mensen leren kennen, leren van anderen, inspiratie opdoen en aanmoediging krijgen. Exponeren vindt ze nog spannend. José wil graag hand-en-spandiensten doen voor de Kunstkring. "Zet me maar op de lijst. Maar.... ik wil eerst verhuisd zijn". Onderwijl verkent ze de Achterhoek al fietsend en leest ze de plaatselijke krantjes na voor activiteiten. Dat is overigens een tip van haar voor nieuwkomers: "Lees de plaatselijke krantjes na. Zo word je vanzelf vertrouwd met je nieuwe woonomgeving".

Magda Sniijders

Mag ik aan je voorstellen

Ans de Vrucht

Of is het Ans Schoemaker? Haar schilderijen ondertekent ze met De Vrucht en Ans schrijft zich in onder Schoemaker. We mogen dus kiezen.

Als ik bij Ans (71 jr) voor de deur parkeer, word ik verrast door twee schilderijen die voor het raam staan te pronken. Dat 'tonen van werk' ontstaan is ontstaan in de Coronatijd met de knuffelberen. Er werd in haar buurt op een zeker moment van alles voor de ramen gezet. Ans is ermee doorgegaan. Is ze minder terughoudend geworden om haar werk te exposeren?

Sinds de twee dochters het huis uit zijn heeft Ans een eigen atelier, boven. Een lichte ruimte waarin haar drie passies te zien zijn: een grote, goed gevulde boekenkast met interessante literatuur, een cello en op tafel een basblokfluit, bij het raam staat haar ezel met een schilderij in wording. Ans en ik kennen elkaar van een vorig interview: juni 2014. Ze bleef één jaar lid, vond haar draai niet en beëindigde haar lidmaatschap. Ze is een herintreder dus.

waar ze veel mee speelde: verspringen in het zand, voetballen, in bomen klimmen, over de gymnastiekclub die haar oom had opgezet..... haar ouders. Na de lagere school volgde ze de huishoudschool. Maar Ans wilde verpleegster worden en via 'de kostschool bij de nonnen' kon ze doorstromen naar een verpleegopleiding. Ze vertelt over haar werk en gezin. Met trots vertelt ze over haar vader die stimuleerde haar talenten te ontplooiën..... Want: "Het is belangrijk om te weten waar je vandaan komt".

Ik vraag Ans wat haar nu typeert.

Ans zegt een zorgend persoon te zijn. Als kind hielp ze haar moeder vaak, ging ze de burens helpen als dat nodig was en hielp de boer met het voeren van de varkens. Ze heeft zelfs enkele kinderen leren lopen. Ze heeft het Achterhoekse naoberschap mooi in praktijk gebracht. Man en kinderen (nu veertigers) hebben ook van haar zorgen mogen genieten.

Via o.a. Apeldoorn en Nieuwegein is Ans weer terug in de Achterhoek, niet in het buitengebied maar in een eengezinswoning met ruim uitzicht. Ze volgt trouw lessen bij Karel Velthoen, beginnend met aquarelleren. De kleuren werden als 'flets' beoordeeld gevonden en Ans is overgestapt op acrylverf. Het werk dat in haar atelier te zien is, is uitgevoerd in cobra, watervermengbare olieverf. Ans moest wel even wennen aan de andere techniek, maar is nu heel tevreden over de helderheid en lichtheid van de kleuren.

Ans heeft haar eigen stijl gevonden: geabstraheerd werk waarin huizen in landschappen centraal

Ik vraag Ans zichzelf voor te stellen aan de lezers van de Kunstkring krant.

Ze vertelt vlot en uitvoerig over haar jeugd in Keijenborg, op het platteland, over haar twee broers

staan. Ze stralen een sfeer van geborgenheid en veiligheid uit. In haar werk wordt Ans geïnspireerd door Bea van Twillert en Wim Oepts. Dat is terug te zien, uiteraard geeft ze haar eigen draai aan de huizen en landschappen. Interesse voor architectuur heeft Ans al heel lang. De laatste jaren is dat te zien in haar schilderwerk.

“Waarom huizen?” vraag ik. “Waarschijnlijk omdat ik tig keer verhuisd ben”, antwoordt ze. “Gelukkig heb ik altijd onderdak gevonden. Zo’n dak boven mijn hoofd gaf me een gevoel van veiligheid en geborgenheid”.

Ans heeft de smaak van exposeren te pakken. In 2023 is haar werk te bewonderen in het kerkje in Vorden en recentelijk hing haar werk in Plein 5.

Welkom terug Ans. We gaan vast veel van je zien en horen.

Magda Snijders

Jubileumjaar

In het voorjaar van 2021 is de jubileumcommissie, bestaande uit Truus Peters, Marieke Ruijgrok, Irmgard van den Bosch, Liesbeth van Bougonje, Peter Gils, onder leiding van Aad van den Bosch gestart met de eerste besprekingen over de activiteiten in het jubileumjaar van de kunstkring Brummen en omgeving.

Wat ons voor ogen stond was een ambitieus plan met bijna maandelijks een activiteit. Bij de realisatie bleek dat, iedere maand een activiteit organiseren, wat te hoog gegrepen, maar veel plannen konden tot uitvoer worden gebracht.

Gestart werd met “Cult voor Cult”. Een event waarbij alle verenigingen werden uitgenodigd om met enkele leden deel te nemen aan een creatieve dag van de Kunstkring. Op 12 maart werden de deelnemers in de gelegenheid gesteld kennis te maken met schilderen, pasteltekenen en werken met papier. De vele positieve reacties tijdens het werken en daarna duiden op een eclatant succes.

In het voorjaar had Liesbeth de leiding over het thema “Heel holland bakt” en een puzzeltocht voor belangstellenden en leden door Brummen. Op het grasveld van Tonnie en Liesbeth werd door hen een uitstekende High Tee georganiseerd. Met de leden van de jubileumcommissie werd door hen de bordjes voor de puzzeltocht uitgezet. Veel wandelaars wisten de tocht te waarderen en doneerden hun oplossing van de puzzel in de bus bij plein 5. Daarnaast werden leden van KKB gevraagd een bijzondere foto te maken van de puzzeltocht. De winnende foto is van Rob Kuulkens.

In het jubileumjaar 2022 was Plein 5 gemakkelijk te vinden door de grote banner die was opgehangen. Op de banner waren alle posters te zien die door de leden zijn gemaakt in het kader van ons jubileum. Inmiddels waren de voorbereidingen gestart voor de expositie van alle leden in Plein 5.

Op de locatie in Laag-Soeren was vanaf 1 oktober het werk te zien dat leden hebben gemaakt in het kader van het thema “Half werk”. 27 November hadden wij in ‘t Sprengenhuis ons slotfeest van het jubileumjaar. Bij binnenkomst werden de leden en hun partner omlijst op de foto gezet.

Met de muzikale medewerking van band Bluessum werd het een gezellige middag met een hapje en een drankje. De deelnemers werden uitgedaagd om de zin af te maken ‘Als ik aan kunst denk dan...’ De meest originele inzending werd publiekelijk gekozen middels een stippenplan. De zin van Jaap Snijder :

Als ik aan kunst denk dan "is dat een voorwaarde voor mijn leven" kreeg de meeste stemmen. Alle inzendingen waren te bewonderen doordat ze waren opgehangen aan een waslijn. Na vele dansjes met geweldige muziek namen de leden tevreden afscheid van het jubileumjaar.

Aad van den Bosch.

Afscheid van de jubileumcommissie

Vandaag 10 januari heeft de jubileumcommissie met weemoed, maar ook met een gevoel van trots, afscheid van elkaar genomen. Gedurende de hele voorbereiding zijn we een hecht team geworden. Mede omdat ook drie leden van ons team jammer genoeg de kunstkring gaan verlaten, hebben we er een leuke afscheidsmiddag van gemaakt. We troffen elkaar in Veenendaal, in de cultuurfabriek. Een leuk klein museum over de geschiedenis van Veenendaal, de turfindustrie, de watersnood, prachtige kunst gemaakt van turf en een uitleengedeelte waar ook overige kunst te bewonderen viel. Al met al een prachtig klein museum, waar veel te zien valt. Zeker de moeite waard. Na een gezamenlijke lunch in de Basiliek, heel lekker, was daar het moment van omhelzingen en afscheid. We hebben genoten van alle voorbereidingen, de realisatie en van elkaar. Samen iets doen voor de kunstkring, is warm aan te bevelen.

Als jubileum commissie, willen we ook graag die leden bedanken, die ons geholpen en bijgestaan hebben 20 jaar kunstkring tot een succesvol einde te brengen.

Truus Peeters

Expositie Plein 5

Na een moeilijke coronaperiode waarin de activiteiten grotendeels stil hebben gelegen was het jubileumjaar 2022 een goede gelegenheid om een grote activiteit te organiseren. Op 11 en 12 september werd daarom het jubileum kunstweekend georganiseerd in het kader van het 20 jarig bestaan van de Kunstkring Brummen e.o. Hiervoor werd in dit weekend het hele gebouw van Cultureel Centrum "Plein 5" gebruikt. In de grote zaal werd een expositie ingericht van de deelnemende kunstenaars. Tijdens de opening op zaterdag speelde "Trio In

Petto", in het café gedeelte, vooral Ierse volksmuziek. De rest van de dag verzorgde twee leden van dit trio stemmige achtergrond muziek. Voor de expositie werd niet alleen gebruik gemaakt van de wanden, maar werden ook kunstwerken tentoon gesteld op gehuurde panelen, op sokkels en op de in de zaal aanwezige tafels. Verder stond er in de gang van Plein 5 een vitrinekast met kleiner werk. Voor de aankondiging van het kunstweekend is een banner gemaakt, waarop het werk van de leden te zien was. Deze banner is voorafgaand en tijdens het weekend op de gevel van Plein 5 gespannen/opgehangen. De expositie was zeer divers en van hoge kwaliteit en bestond o.a. uit schilderijen in olieverf en acryl, beeldhouwwerken uit steen, hout en papier, sieraden en keramiek. In een aparte zaal stond op een ezel een groot doek en waren kwasten en acrylverf aanwezig. Hier hebben de bezoekers (die dit wilden) een bijdrage geleverd aan een gezamen-

lijk schilderij. Dit schilderij is later tentoon gesteld op onze expositie "Half werk" in Laag Soeren. Voor het kunstweekend is ook een kunstroute uitgezet door het dorp Brummen die te lopen was vanaf Plein 5. Deze route liep langs borden waarop teksten en afbeeldingen te zien waren die gemaakt waren door leden van de Kunstkring. Tijdens het wandelen moesten letters verzameld worden die een woord vormden. De oplossing van deze kunstroute kon ingeleverd worden bij Plein 5, ook nog tot enkele weken na het kunstweekend. Uit de goede inzendingen is de winnaar geloot. Zij kreeg haar prijs later uitgereikt tijdens de opening van onze expositie "Half Werk". Het aantal bezoekers lag tijdens het kunstweekend rond de 100. Wij kregen van deze bezoekers erg positieve respons. Het aantal bezoekers viel ons tegen. Dit kwam enerzijds doordat er in de pers ondanks onze inspanningen hiervoor weinig aandacht werd geschonken. Anderzijds kwam het ook doordat het Culturele weekend, waarvoor we ons kunstweekend een week naar voren hadden verplaatst, niet is doorgegaan. Hierdoor hebben wij o.a. ook veel publiciteit gemist. Het belang van het weekend lag echter niet alleen bij de bezoekers, maar ook bij de eigen leden. Het was zeer goed om na de coronaperiode weer gezamenlijke activiteiten te hebben. Zo hadden we in het voorjaar het kerkproject dat werd afgesloten met een grote (uitgestelde) expositie in de kerk van Brummen, een high tea met de leden in de zomer, het project "Half werk" (waarbij de leden een half werk van een ander lid moesten af maken) dat werd afgesloten met een expositie in Laag Soeren en in november een groot feest voor de leden ter afsluiting van het jubileumjaar. Het Kunstweekend op 10 en 11 september heeft ook aan de saamhorigheid en gezelligheid onder onze leden een wezenlijke bijdrage geleverd.

Rob Kuulker.

Half werk

Bijzondere opdrachten blijven kleven en worden ergens opgeslagen in je linker hersenhelft.

Een inkijkje.

Ruim 10 jaar geleden deed ik mee aan een verplichte workshop in het Hospice Zutphen. Eiwit waar je twee kleuren door heen mocht raspen met stoepkrijt. Geel en rood.

In een andere ruimte zaten mensen die eiwit kregen en het mochten mengen met blauw en groen. Na een half uur werken op een schilders doekje werd er blind geruild.

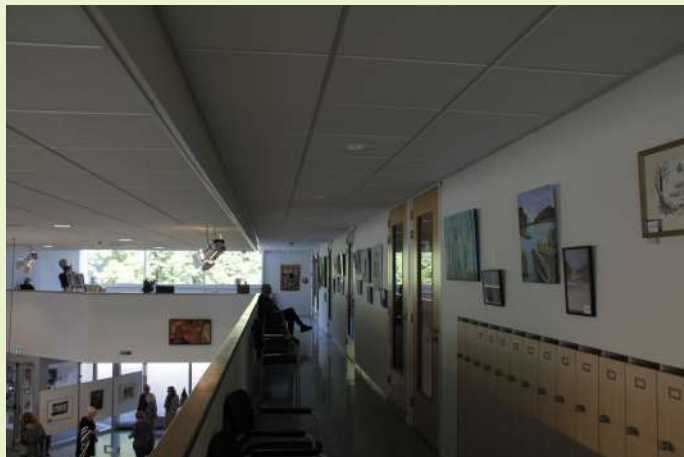
Het werkstuk werd na de ruil beoordeeld. Karakter en persoonsgebonden.

Durf je verder te gaan? Zie je nog iets van de eerste kleuren terug. Enz.

Een kerst die daarop volgde mocht iedere huisgenoot een uur invullen met een activiteit. Je raad het al. Een beetje anders van opzet. Twee kwasten, twee kleuren, ruilen als verrassing. De mooiste stukjes eruit halen en inlijsten in een bijzondere verzamelijst was mijn inzet.

Een aantal jaren terug ging de telefoon of ik mee wilde werken aan de open dag van het gemeentehuis Brummen. In groepen van 10 was er een tour met diverse inhoudelijke activiteiten door Brummen. Bij ons thuis was het vijf gemeenteraadsleden aan de speeksteen en vijf aan het schilderen en natuurlijk verrassend met ruil.

Dan vergaderen in de jubileumcommissie van Kunstkring Brummen e.o. komt het idee plots boven borrelen en wordt positief ontvangen. Verrassend en met een creatief, passioneel gezellig resultaat. Waarvan velen hebben kunnen genieten, zowel

bezoekers als de kunstkringleden die hun inzet toonden.

Met dank aan een aantal kunstkringleden liet ik het idee niet los dat het half-af werk dat begonnen was door Jim en door mij afgemaakt maar één plek verdiende: het IJsselpalvijloen te Zutphen.

De eigenares heeft het werk met open armen ontvangen. Ik mag hem naar wens elke keer een andere plek geven in het restaurant.

Liesbeth Borgonje.

Buiten schilderen in 2022

We hebben de afgelopen zomer en herfst buiten geschilderd op verschillende mooie plekken in verschillende technieken en bij verschillende weertypen. In augustus zijn we begonnen in Brummen bij de pont, via de Posbank naar Dieren bij de pont en toen de temperatuur de 35 graden aan tikte hebben we heerlijk getekend en geschilderd onder de bomen bij Huis 't Empe en afgesloten in de tuin bij Tienke met een ijsje. Toen het september werd hebben we in de weilanden rond Bronkhorst gezeten bij regen en wind, weggezaakt in de modder en schuilend onder bomen. Het was weer heerlijk!

Werk in Uitvoering

Een overzicht wat zo al aan bod gekomen is tijdens "Werk in Uitvoering"

September: Op het programma staat de volgende uitdaging met als motto: " In de beperking zit de uitdaging!" Als basis een correspondentie kaart met afplakband, zwart papier en eventueel een andere

kleur...

Oktober november: Een leporello maken met Marieke

De naam Leporello verwijst naar de gelijknamige figuur uit de opera Don Giovanni van Mozart. Leporello is de knecht van Don Giovanni die de namen van alle vrouwen bijhoudt die zijn meester heeft verleid. Hij schrijft deze op een lange strook papier die hij als een harmonica in elkaar vouwt.

De kافت van deze Leporello is overtrokken met een groen getinte, brokaatachtige stof. Omdat het papier als een harmonica is gevouwen is dit originele boekje ideaal voor schetsen en tekeningen die naast elkaar gezien dienen te worden.

Tijdens de Werk In Uitvoeringen van oktober en november hebben we een Leporello gemaakt van

het papier wat we vorig jaar hebben gekocht bij de Middelste Molen. Het kwam er uit te zien als een harmonica en net zo lang als jezelf wilde. Ter inspiratie dienden een (kinder)boek, tijdschrift, cartoon, foto's maar bijv. ook een gevoel in bepaalde kleuren of een uit toeval ontstane inktvlek. Je kon zo abstract werken als je wilde en zo precies/snel werken als je zelf wilde. Er werd ook buiten de kaders gewerkt om vormen te laten uitsteken of dikkere dingen met textuur op de kافت te bevestigen. Ook materialen als schors, draad, stof, knopen, touw, foto's of plaatjes uit tijdschriften hielpen mee om een idee vorm te geven.

December: Freewheelen

Deelnemers hebben zelf eigen werk en materiaal

meegenomen, waar ze mee aan de slag zijn gegaan. Zo werd er met mos gewerkt, geschilderd met olieverf en acryl, papier geknipt, geplakt en gesneden en afdrukken gemaakt. Mooi om te zien waar eenieder zoal mee bezig is.

Januari: Werkbespreking op de manier waarop fotografen hun werk bespreken met Jim als gespreksleider. Je kon een eigen werk meenemen en/of meedoen en meeluisteren. Het bleek ook een manier om tips te krijgen voor als je niet helemaal tevreden bent over je eigen werk. Heel leuk, boeiend en verassend om elkaars invalshoeken te horen. Na afloop was er nog een hapje en drankje bij wijze van nieuwjaarsreceptie.

Port Betaald
Port Payé
Pays-Bas

www.editoo.nl

Agenda

26 januari. Expositie Plein 5 met als thema "Verbinding"

13 februari . Werk in Uitvoering het thema is nog een verrassing

16 februari . Algemne L.V.

13 maart . Werk in Uitvoering het thema is nog een verrassing.

Wabi Sabi

In het najaar heb ik de expositie Wabi Sabi in het Sieboldhuis in Leiden bezocht. Wabi sabi is een begrip uit Japan en betekent de waarde van de imperfectie. Niet dat er een definitie voor te geven is want het is een gevoel. Op de expositie waren diverse kunstenaars die op hun eigen wijze uitdrukking gaven aan dit gevoel. Ik kijk nu anders aan tegen de imperfecties in mijn eigen werk.

Wouter Ton.

Colofon

Secretariaat: Meengatstraat 48, 6971 VE Brummen, info@kunstkring-brummen.nl www.kunstkring-brummen.nl

Jim van Iterson	voorzitter en webmaster	viterson@box.nl
Ans van Breda	penningmeester	bredaatje@hotmail.com
Irene van der Horst	secretariaat	iyevdhorstbakker@gmail.nl
Marieke Ruijgrok	PR, redactie Kunstkringkrant	mariekeruijgrok@hetnet.nl
Wouter Ton	redactie Kunstkringkrant	woutwoods@gmail.com

Bankrekening: NL55RABO 01115 34 127 t.n.v. Kunstkring Brummen e.o. Lidmaatschap loopt van januari t/m december per kalenderjaar. Opzeggen geschiedt minimaal een maand voor het volgende kalenderjaar.